

خبر

۵۰۵ هزار فرصت شغلی در سال جاری ایجاد شده است

معاون توسعه کارآفرینی وزیر تعاون از ایجاد ۵۰۵ هزار و ۷۳۲ فرصت شغلی جدید در سال جاری خبر داد.

محمود کریمی بیرانوند در گفت‌وگو با خبرگزاری فارس، در مورد فرصت‌های شغلی ایجاد شده در سال جاری که در سامانه رصد وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی ثبت شده است، گفت: بر اساس آمار سامانه رصد اشتغال تا امروز پیشرفت فرصت ایجاد اشتغال در کشور ۴۷ درصد بوده است و دقیقاً ۵۰۵ هزار و ۷۳۲ فرصت شغلی جدید توسط همه دستگاه‌های ایجاد اشتغال در کشور در سامانه رصد اشتغال ثبت شده است.

معاون توسعه کارآفرینی وزیر تعاون اظهار داشت: هدف گذاری امسال ایجاد یک میلیون فرصت شغلی جدید است که در حال حاضر میزان تحقق به حدود ۵۰ درصد رسیده و پیش بینی می‌شود تا آخر سال به هدف مورد نظر که یک میلیون فرصت شغلی است برسم.

کریمی بیرانوند در مورد اینکه آیا اشتغال ایجاد شده توسط دستگاه‌های غیردولتی مانند ستاد اجرایی فرمان امام (ره) و کمیته امداد هم در سامانه رصد ثبت می‌شود، گفت: همه دستگاه‌هایی که به نوعی در ایجاد فرصت شغلی دخیل هستند، هم در استان‌ها و هم در دستگاه‌های مختلف اشتغال ایجاد شده را در سامانه رصد وزارت کار ثبت می‌کنند و اگر برخی دستگاه‌ها خارج از سامانه رصد اشتغال ایجاد کنند، مورد تأیید وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی نیست و تنها مرجع ما سامانه رصد اشتغال است که در وزارت کار مستقر است.

وی در مورد اینکه بیشترین اشتغال ایجاد شده در چه رشته‌های است، گفت: به‌زودی گزارش تفصیلی ۶ ماهه ایجاد اشتغال در سامانه رصد منتشر می‌شود، اما اشتغال ایجاد شده بر اساس کد ملی افراد است و بنابراین امکان تکرار وجود ندارد و همچنین کسانی که سال گذشته در سامانه رصد به عنوان شاغل جدید ثبت شده‌اند نیز در این آمار وجود ندارد و بر این اساس امسال ۵۰۵ هزار کد ملی جدید در سامانه رصد اشتغال ثبت شده‌اند.

معاون توسعه کارآفرینی وزیر تعاون اظهار داشت: مشخصات هر کد ملی بر اساس هویت شغلی و منطقه جغرافیایی در سامانه رصد ثبت شده و ما هم از سه طریق پیامک، تماس و به شکل حضوری نظارت می‌کنیم و امکان تکرار کد ملی هم وجود ندارد و همه کد ملی‌هایی که به عنوان شاغل جدید ثبت شده‌اند، در سال گذشته وجود نداشته‌اند.

بر اساس رویکرد دولت سیزدهم اشتغالزایی منحصر به پول پاشی نبوده و با اتخاذ راهبرد اشتغالزایی متمرکز است به استان‌ها و ناطق مختلف کشور این قابلیت سرزمینی و متناسب با حوزه جغرافیایی تسهیلات به کارجویان ارائه شود.

روایتی از دلایل رشد اشتغال غیررسمی در یک دهه گذشته

علت اصلی اینکه تعداد ناخوردان یا همان جمعیت غیرفعال کشور از نان‌آوران یا همان جمعیت فعال کشور در سال‌های ۹۲ تا ۹۹ بیشتر باشد و روند آن به دلیل انباشت جمعیت در سال‌های آینده نیز ادامه داشته باشد، فقط یک دلیل عمده دارد و آن نادیده گرفتن بازار کار کشور و اشتغال‌زایی مولد از سوی دولت‌های گذشته بخصوص دولت‌های یازدهم و دوازدهم بوده است.

در یک دهه گذشته نادیده گرفتن مهارت‌آموزی، پرداخت تسهیلات صرف، مقررات‌زدایی (تعلیق برخی قوانین حمایتی کار)، در قالب طرح‌هایی مانند «طرح ضربتی اشتغال»، «تسهیلات بنگاه‌های زودبازده»، «تخفیف سهم بیمه کارفرما» یا «استثنا کردن برخی کارگران از شمول قانون کار» نشان می‌دهد که تحقق هدف اشتغال‌زایی از طریق این راهکارها مؤثر نبوده است. تأمین منابع، متمرکز بودن ساختار با محوریت بودجه سنونوری و تأثیر سینکال‌های ناشی از متغیرهای اقتصاد کلان همواره یکی از مهم‌ترین موانع اجرای سیاست‌های فعال بازار کار و برنامه‌های اشتغال بوده است.

از طرفی، ناهماهنگی در سیاست‌گذاری بازار کار بین وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و سازمان برنامه و بودجه به کاهش اثربخشی اجرای برنامه‌های اشتغال منجر شد.

به اعتقاد کارشناسان علت ناکامی اشتغال‌زایی در دولت‌های قبل، ساختار متمرکز با محور بودجه سنونوی بود که عملاً ادارات استانی و محلی در این فرایند فقط نقش محدودی در کمک به پیاده‌سازی برعهده داشتند. نشانی آن را می‌توان در انباشت شدن طرح‌ها و پروژه‌های نیمه‌کاره جست‌وجو کرد. چنانچه عیسی منصوری، معاون سابق توسعه کارآفرینی و اشتغال وزارت کار نیز به این مسأله اذعان کرده بود: «در ساختار موجود نظام اجرایی کشور در حیطه اشتغال، وقتی به استان‌ها سفر می‌کنیم، مدیران استانی از ما به عنوان دستگاه مرکزی و سیاست‌گذار گزارش می‌خواهند که این نشان می‌دهد ساختار موجود در تصمیمات اشتغال برعکس عمل می‌کند و در جایی که استان‌ها باید گزارش عملکرد ارائه دهند، ما باید به آنها گزارش دهیم. از سوی دیگر، کارگران استان‌ها، خود را مسئول نمی‌دانند و فقط به عنوان مجری دستورالعمل‌های ابلاغی عمل می‌کنند.»

علت اصلی اینکه تعداد ناخوردان یا همان جمعیت غیرفعال کشور از نان‌آوران یا همان جمعیت فعال کشور در سال‌های ۹۲ تا ۹۹ بیشتر باشد و روند آن به دلیل انباشت جمعیت در سال‌های آینده نیز ادامه داشته بود، فقط یک دلیل عمده دارد و آن نادیده گرفتن بازار کار کشور و اشتغال‌زایی مولد از سوی دولت‌های گذشته بخصوص دولت‌های یازدهم و دوازدهم بوده است.

عکس: ایران

رشد جمعیت غیرفعال در یک دهه گذشته، افزایش اشتغال غیررسمی را به همراه داشت

درآمد ۱۴ درصدی برپادرفته تأمین اجتماعی

گزارش

در فاصله سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۹، بازارکار شاهد رشد جمعیت غیرفعال بود، به طوری که این جمعیت عملاً یکی از عوامل اصلی کاهش درآمد‌های صندوق بیمه اجتماعی شد. داده‌ها نشان می‌دهند که در این بازه زمانی به طور میانگین نزدیک به ۱۴٫۵ درصد از منابع مالی سازمان تأمین اجتماعی به این دلیل از دست رفته است.

آمارهایی از اشتغال غیررسمی در یک دهه اخیر

در این سال‌ها به دلیل به‌کارگیری شیوه‌های ناکارآمد اقتصادی از سوی دولت وقت، متقاضیان نیروی کار از بازار کار دل‌سرد شده و به اشتغال غیررسمی روی آوردند.

براساس داده‌های ارائه شده از سال ۱۳۹۲ تا سال ۱۳۹۹، از سوی مرکز آمار و اطلاعات راهبردی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، سهم اشتغال در بخش غیررسمی در سال‌های ۹۸ و ۹۹ چشمگیر بوده است. سهم جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیشتر به تفکیک وضع اشتغال سال ۹۸ حاکی از این است که حدود ۵۹٫۲ درصد از اشتغال را اشتغال غیررسمی و حدود ۴۰٫۷ درصد از اشتغال را اشتغال رسمی تشکیل

می‌دهد. همچنین سهم شاغل ۱۵ ساله و بیشتر به تفکیک وضع اشتغال در سال ۹۹ بیانگر این است که ۵۸٫۷ درصد از سهم اشتغال در سال مذکور اشتغال غیررسمی و ۴۱٫۳ درصد اشتغال رسمی بوده است.

این در حالی است که براساس یافته‌های پژوهشی مراکز غیررسمی، سهم اشتغال غیررسمی از کل اشتغال در فاصله سال‌های ۹۲ تا ۹۸ از ۷۳٫۶ درصد در سال ۹۲ به ۷۵ درصد در سال ۹۸ افزایش یافته است. این نرخ در سال‌های ۹۲ تا ۹۷ نیز به ترتیب، ۷۲٫۴ درصد، ۷۳٫۹ درصد، ۷۳٫۲ درصد، ۷۳٫۹ درصد، ۷۲٫۸ درصد بوده که در سال ۹۸ به اوج خود رسیده و به ۷۵ درصد رسیده است. همچنین با پردازش داده‌های خام طرح هزینه و درآمد خانوارها در سال‌های

انباشت تقاضای نافرجام: رشد جمعیت غیرفعال

منتقدان دولت سیزدهم، همواره، در این دوسال اخیر هنگام اعلام کاهش نرخ بیکاری، نرخ مشارکت اقتصادی را بهانه می‌کنند و ادعا دارند که علت این کاهش افزایش جمعیت غیرفعال است اما این موضوع را عمده‌اند نادیده می‌گیرند که بخش عمده‌ای از افزایش جمعیت غیرفعال کشور ناشی از همان انباشت تقاضای نافرجام بوده که حالا خود را نمایان می‌کند.

رشد معکوس رشد شتاب جمعیت غیرفعال در دو سال اخیر

برش

این در حالی است که دولت سیزدهم در دوسال اخیر، تمرکززدایی و ایجاد توسعه متوازن را در اولویت برنامه‌های اقتصادی قرار داده است. مسأله‌ای که منجر به بهبود فضای کسب و کار شده است. دولت سیزدهم با بازنگری نقش خود در تنظیم فعالیت‌های اقتصادی در سطح ملی برای حل مسائل ملی و از جمله بیکاری اقدام به تدوین نقشه راه اشتغال‌زایی کرد. ایجاد صندوق پیشرفت و عدالت یکی از راهبردهای اشتغال‌زایی است که دولت در لایحه بودجه سال ۱۴۰۱ تدوین کرده است. این اولین گام دولت برای بازشناسی نقش خود در تنظیم فعالیت‌های اقتصادی در سطح ملی بخصوص در حوزه فضای کسب و کار بوده است که از ابتدای امسال تاکنون بیش از ۱۵۰۰ میلیارد تومان به این صندوق تخصیص داده شده است. این عوامل موجب شده‌اند که روند شتاب افزایش جمعیت غیرفعال که اغلب به اشتغال غیررسمی گرایش پیدا می‌کند، در دولت سیزدهم کاهش یافته و کارجویان تمایل بیشتری به مشارکت اقتصادی داشته باشند.

ابهام در تأمین منابع قانون اصلاحی بیمه کارگران ساختمانی

بیمه

مسلم است لزوم تأمین منابع کافی برای بیمه کردن کارگران ساختمانی است، کارگرانی که کمترین سطح امنیت شغلی و بیشترین میزان حوادث کار کشور متعلق به آنهاست و براساس قانون باید از بیمه حداقلی برخوردار باشند.

میکائیل صدیقی در گفت‌وگو با «آتی» آنلاین افزود: سازمان تأمین اجتماعی، یک نهاد بیمه‌گر خوداتکاست و براساس آورده‌های ریالی خود، خدمات ارائه می‌دهد؛ بنابراین ماده ۵ بیمه کارگران ساختمانی باید به گونه‌ای اصلاح می‌شد که با منابع ورودی این طرح، امکان برخورداری کارگران ساختمانی از خدمات بیمه تأمین اجتماعی فراهم شود.

صدیقی تأکید کرد: با توجه به مختصات طرح مصوب مجلس که بازهم سهم عوارض دریافتی از کارفرمایان بخش ساختمان به میزان مطلوب و مورد نیاز افزایش نیافته، همچنان مطمئن نیستیم که بعد از حدود سه سال انتظار برای اصلاح، طرح مصوب منابع کافی برای بیمه شدن بیش از ۷۰۰ هزار کارگر ساختمانی منتظر در صف بیمه‌رسانی است.

در نشست ۲۲ شهریورماه، بند «الف» و تبصره‌های (۱)، (۲) و (۴) آن و بندهای «ج»، «ز» و «ح» ماده (۵) قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی اصلاحی ۱۴۰۱/۵/۱ اصلاح شد؛ مهم‌ترین بند این اصلاحات همان بخش «الف» این ماده واحد است که در متن آن آمده است: «سازمان تأمین اجتماعی مکلف است با دریافت هفت درصد حق بیمه سهم بیمه شده از مآخذ کسر حق بیمه از کارگران دارای پروانه مهارت فنی شاغل مستقیم به عنوان سهم کارگر و معادل بیست و پنج درصد مجموع عوارض صدور پروانه ایجاد یا توسعه، احداث و یا افزایش تراکم ساختمان و تخریب و نوسازی بنا و تعمیرات اساسی به عنوان سهم مالک، کارگران را بیمه کند.»

به نظر می‌رسد وضع کنندگان این بند به خوبی آگاه بوده‌اند که ۲۵ درصد عوارض صدور پروانه، منابع کافی برای پوشش بیمه کارگران ساختمانی را تأمین نمی‌کند از این روی، یک تبصره الحاقی به آن افزوده‌اند: «در صورت عدم تأمین منابع لازم جهت گسترش پوشش بیمه‌ای

کارگران با تصویب هیأت وزیران افزایش مجموع عوارض تا معادل سی درصد (۳۰ درصد) و به صورت سالانه حداکثر در سقف معادل دو و نیم درصد (۲٫۵ درصد) بلامانع است.»

بعد از تصویب اصلاحات در مجلس، حسین گوهرزی سخنگوی کمیسیون اجتماعی، در ارتباط با اصلاحات انجام شده گفت: «در نشست روز سه‌شنبه، مصوبه بیمه کارگران ساختمانی (اعاده شده از شورای نگهبان) مورد بررسی قرار گرفت و ایراداتی که هم از سوی این نهاد و هم شورای عالی نظارت مجمع تشخیص مصلحت نظام به آن وارد دانسته شده بود، رفع شد، همچنین براساس اصلاحات اعمال شده با افزایش سقف به ۳۰ درصد مجموع عوارض صدور پروانه به عنوان سهم مالک، کارگران تحت پوشش بیمه قرار خواهند گرفت.»

کرد: ما انتظار داشتیم سهم ۳۰ درصدی عوارض کارفرما در طرح تثبیت شود تا خیال‌مان از بابت منابع مورد نیاز بیمه راحت باشد. عوارض ۲۵ درصدی به هیچ وجه کفاف بیمه‌هزاران کارگران ساختمانی منتظر را نمی‌دهد و با اصلاحات صورت گرفته باید چند سال منتظر بنامیم تا سهم عوارض به ۳۰ درصد برسد. او اضافه کرد: در سه سال گذشته حدود ۵ بار طرح بیمه کارگران ساختمانی به‌صحن علنی مجلس رسید و هر بار نتیجه‌ناهیسی، موجبات نگرانی کارگران ساختمانی را فراهم آورد. سؤال این است که چرا در رفت و برگشت میان مجلس و شورای نگهبان، با وجود نظر مثبت مجمع تشخیص، سهم عوارض کارفرما به ۳۰ درصد افزایش نیافت؟ در اصلاحیه ۲۲ شهریور ماه مجلس، برای ساخت و ساز در داخل محدوده

عکس: ابوالفضل نسایی / ایران

روستاها با مجوز دهیاری‌ها، معادل ۱۰ درصد مجموع عوارض صدور پروانه به عنوان سهم مالک در نظر گرفته شده است اما چالش اصلی، سهم عوارض کارفرما در مناطق شهری به خصوص در مناطق برخوردارتر و به اصطلاح شمال شهرهاست.

از ابتدای کار، طرح مطلوب فعالان صنفی کارگران ساختمانی، دریافت عوارض پلکانی از کارفرما به نسبت قیمت ملک در مناطق مختلف بوده است اما در نهایت انتظار داشتند کف عوارض به ۳۰ درصد افزایش یابد. حالا آیا طرحی که در ۲۲ شهریور اصلاح شده، در صورت تأیید در شورای نگهبان خواهد توانست منابع ریالی کافی برای بیمه کارگران ساختمانی در معرض خطر و فاقد امنیت شغلی را به نحو شایسته فراهم سازد؟